

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
פרשת שמיני תשפ"א

רוני: תיזהר ממני!! רן: אבל אני לא מכיר את מני!...
(מתוך פורום הבדיחות באתר)

פרשה מאירה

טהרת הנפש

ילדים, נסיטם פעם לחשב מה המשתף לחיות ולבהמות הטהורות? מה מיוחד בבעלי החיים שאותם התיירה התורה לאכל ולהביא מהם לקרבן בבית המקדש?

חכמינו מלמדים אותנו שהקדוש ברוך הוא אומר שהוא רוצה שהקרבנות יהיו מה"נרדפים" ולא מה"רודפים". זה אומר שרק בהמות שאינן טורפות ואינן רודפות אחרי חיות אחרות - מתרות להקרבה לקרבן. לכן הנמר והאריה למשל אינם מתרים להקרבה. הפרה, הפכש והעז שאינם טורפים - מתרים לאכילה ולהקרבה בבית המקדש.

התורה רוצה ללמד אותנו שנהיה טובי לב כמו בעלי החיים הנרדפים, ולא נתרגל לנהג באכזריות כמו בעלי החיים הטורפים. ולכן החיות הטורפות אינן טהורות ואיננו מכניסים מבשרם לתוך גופנו.

שאלות בפרשה

1. מה שמם של בני אהרן שהקריבו אש זרה אשר לא ציווה ה'?
2. השלימו: "וישמע _____ וייטב בעיניו"
3. מהם סימני הטהרה של הדגים?
4. האם התנשמת (עוף) כשרה לאכילה?
5. האם ישנם חגבים שמותרים באכילה?
6. האם השחף הוא חיה או עוף?
7. האם בפרשה ישנה רשימה של העופות הטהורים?

חידת חדגא: מצאו בפרשה 2 מילים רצופות שבהן 3 אותיות זהות, בניקוד שונה.

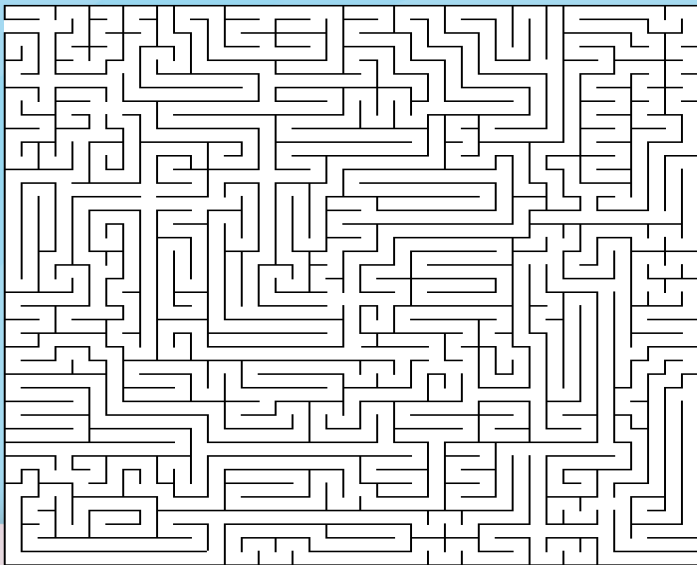
חידת פולקע:

למי יש כוח ובכל זאת הוא על הארץ?

מבוך יום העצמאות

עזרו לדני להגיע אל דגל ישראל!

תמונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות!

המורה שואלת את התלמידים איזה הרים אתם מכירים. רועי אומר: הרי נפתלי. יוסי אומר: הרי יהודה. ודני אומר: והרי החדשות...
(מתוך פורום הבדיחות באתר)

היכן החכמה סיפור לשבת

שמחה פשיטיק

הפקדה נתנה, המרכבה המלכותית הוכנה, המלך והיועץ נכנסו פנימה, היועץ הורה לעגלון לצאת אל מחוץ לעיר לשטחי המרעה ולשדות הגדול.

לאחר כשעה קלה של נסיעה באויר הצח, יצאו מהמרכבה והחלו מטילים באויר הצח.

- 'אדוני המלך, תוכל לומר בבקשה מה יש כאן בשדה שליכדנו?

המלך שראה לפניו שדה ירק, וצפה בסוסים שלועסים בתאבון מהעשב הירק שבו, תאר את מה שהוא רואה.

התכופף היועץ, אחז בצרור עלים ירקים, משך בחזקה, ומן האדמה עלה גזר כתם ובשל.

'זה לא סתם ירק, אדוני המלך, זה גזר'.

המלך עדין לא הבין את פשר החידה. הוא הביע את תמיהתו בקול.

היועץ הסביר: 'אדוני המלך, התבוננתי כבר מזמן והגעתי למסקנה, כי החכמה כמוה כגזר הזה, מנחת היא לפנינו, ממש מתחת לרגלנו, ואין אנו מבחינים בה. גם אלו שפבר כן שמים לב, כמוהם כאותו סוס הלועס ואוכל בכל פה את העלים החיצוניים באשר, בטוח הוא כי בכך מצה את כל ההנאה האפשרית מהפרי.

מועטים הם היודעים לאחז בעלים החיצוניים, למשך ולנבד פנימה, להעמיק ולדעת שבהעמקתם יגיעו אל הפרי עצמו.

כך גם החכמה. התבוננתי וראיתי כי רבים הם החכמים בעיניהם, מבטם הוא מבט שטחי, ומסקנותיהם אף הם שטחיות ורדודות, אך סמוכים הם ובטוחים כי מצו את הנושא והקפיוהו, וראויים הם להקרא חכמים. אולם מועטים היודעים את הסוד כי מעבר למבט השטחי של כל דבר יש עמק, במאמץ לא גדול, מתוך ידיעה זו אפשר לחתר ולהגיע אל לב לבה של החכמה, אל האמת.

...

בלחיצת כפתור אין משיגים חכמה. גם אם יודמן לפניך חכם או ספר המכיל את תמצית החכמה, לא תשיג אותה ללא עמל, ללא התבוננות והעמקה. לפעמים החכמה זמינה ועומדת לפניך, אבל בשביל להשיגה צריך רק את השקעתך. אין דרך קלה להשגת החכמה, גם אדם שלא חסר לו שום אמצעים להשיג כל מה שירצה - להשגת החכמה יצטרך עמל ויגיעה.

הנגש ללמד את תורת ישראל בשטחיות, לא יראה באור החכמה, עד שיעמל בה ויראה לפניו חכמה אינסופית. 'הפך בה והפך בה דכלה בה'.

באדיבות "שלום לעם"

מגדולי המלכים שבעבר רחוק היה. מלך אהוב ומסור לשריו ונתיניו היה, בני עמו אהבו והעריצו אותו עד למאד. לדבר אחד שלא השיג שאף המלך - חשקה נפשו להשיג חכמה. מאז היותו כך בשנים הטל על כתפיו הצעירות על משא הממלכה, תמיד טרוד היה בהעמדת המשטר על כנו, בחקיקת חקים, ענייני משפט, השלטת סדר, דאגה לעניינים כלכליים, טפול בבקיעות בשחון וכל שאר ענייני הממלכה השוטפים.

עסוקיו הרבים לא אפשרו לו מעולם לרכש את החכמה שכה נכסף אליה. את ענייני הממלכה השוטפים הוא נהל בסיועם של צות יועצים נבחר, שכלם היו אנשים חכמים, איש איש בתחומו, הללו סיעו בעדו לנהל את הכל על הצד הטוב ביותר, ולהמנע מטעיות הרות גורל.

אבל כל זה לא השקית את הצמאון שלו לחכמה. הוא רצה לדעת הרבה יותר, היתה לו שאיפה עזה להחכים וללמד, רק שזמנו לא היה ברשותו. היה לו יועץ קשיש, איש חכם ונבון, רחב אפקים, בעל תפיסה מהירה וזכרון פנומנאלי. הוא היה אחד היועצים הבכירים בממלכה. המלך הרבה להתייעץ אתו, ודעתו היתה נחשבת כמעט תמיד למלה האחרונה. המלך ידע שעצותיו לא יסלאו בפז, והעריכו על כך.

באחד הימים פנה המלך לאותו יועץ קשיש, כשבקשה בפיו: 'תראה, כבר שנים ארכות אני מנהל את הממלכה הזו, בתוך כדי שאני דוחק את הצמאון הגדול שלי לרכישת חכמה, ענייני השלטון אינם מותירים לי פנאי שהייתי רוצה. אבקש ממך בקשה אחת, תחפש לי את תמצית החכמה, כשתשיגנה תתמצת לי אותה עוד יותר, ותגיש אותה בפני בצורה הקצרה ביותר שאפשר. לצורך כך צא לחפשה בתשלום מלא, קח לך את כל הזמן הנדרש לשם כך, ומקפת הממלכה תקבל תקציב פתוח להוצאות, אל תחסך דבר, ותחזר לכאן בהקדם'.

הקשיש קד קדה עמקה, ואמר:

'הוד מעלתך, איני זקוק אף לא לשעה אחת'.

המלך הרים גבה, והורה לו להמשיך.

- 'תרשה לי רק מלה אחת, הוד מעלתך!'

- 'הרשות נתונה!'

- 'גזר!'

- 'גזר?!?!? איך זה בדיק קשור למה שדברנו?'

- 'האם ראה אדוני המלך מימיו שדה גזר בעונתו?'

- 'לא, לא ראיתי, אמר המלך, מכיר אני אותו רק כשם שהוא עולה על שלחני מרהיב עין בצבעו, וטוב בטעמו'.

- 'אם תסלח לי אדוני המלך, אבקש שתצוה להכין את המרכבה המלכותית, נצא אל השדה ותבין הכל'.